

[A. Johansen.]

Udsigt til at vinde de konservative Partiers Tilslutning; det har det altsaa ikke formaaet, og jeg slutter deraf, at det kan være omtrent ligegyldigt, hvilke Foranstaltninger man foreslaar; de, der repræsenterer de andre Stænder, og som formentlig ikke i Øjeblikket føler Trykket saa haardt som tidligere, siger: Nu kommer de arbejdsløse os ikke længere ved. Saa længe der findes et konservativt Flertal her i Landstinget, er der vel parlamentarisk set ikke noget at gøre ved dette Spørgsmaal, men saa maa det ogsaa drøftes paa den politiske Arena, hvorledes Arbejdernes Repræsentanter, som her bliver tilbagevist, skal stille sig, naar der foreligger Spørgsmaal om Hjælp paa andre Omraader.

Den ærede Ordfører (Stensballe) gjorde opmærksom paa et Forhold, der er undersøgt i Statistisk Departement, idet han omtalte, at der var 25 000 ledige Pladser i Landbruget, og stillede dem i Modsætning til de 134 000 ledige Arbejdere. Jeg vil i den Anledning gøre opmærksom paa, at i de sidste tredive Aar, i hvilke vi har gjort Forsøg paa at faa anbragt Arbejdskraft i Landbruget, har Landbruget i høj Grad betakket sig for at faa Arbejdere, som ikke var kendt med Landbrugsforhold; saa uden at gøre noget galt kan vi vist stryge største Delen af de 134 000 som ikke kommende i Betragtning. I øvrigt er jeg ikke i Stand til at udtale mig om Forholdet med de paa-staaede 25 000 ledige Pladser — det er ikke engang endeligt fastslaaet, at man kan anbringe 25 000 Mennesker; andetsteds har jeg hørt, at det, Landbruget ønsker, er Tjenestekarle, Tjenestetyende under 18 Aar, andre ønsker man ikke at beskæftige derude. Hvis det er dem, der er Brug for, kan man slet ikke sætte de 25 000 ledige Pladser i Forbindelse med de 134 000 ledige Arbejdere, for der er sikkert ikke mange af dem, der er Tjenestetyende, og navnlig er der ikke mange af dem, som kommer fra Landet. Men jeg kender en anden Vandring, det er Daglejernes ude fra Landet, de Daglejere, som Landbrugerne ingen Brug har for, fordi Udgiften efter deres Mening er for høj. De havner inde i Byerne og bidrager til at fylde op der. Det er dem, der gør, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse har 64 000 arbejdsløse. Det kan derfor være, at det hele bunder i et Arbejdsspørgsmaal. En Del af Landbruget, for ikke at sige Landbruget som Helhed, som vel har Brug for al mulig offentlig Støtte, gennem Tilskud og paa anden Maade, har ikke noget at afse til sine Medhjælpere. Man sætter Lønningerne saa lavt, at denne Flugt fra

Land til By bliver en ganske naturnødvendig Ting for de Mennesker, som fødes paa Landet. Det er en Side af Sagen, som skal overvejes, men jeg kan ikke se, at den Omstændighed, at man kan beskæftige sig med Spørgsmaalet om principielle Ændringer i Arbejdsløshedsloven, skulde have nogen som helst Forbindelse med Spørgsmaalet om at give de 134 000 arbejdsløse, der er i Øjeblikket, og dem, der kan ventes at komme til senere i Tiden indtil den 1. April, en Haandsrækning.

Jeg maa i allerhøjeste Grad beklage, at Flertallet har indtaget et afvisende Standpunkt, og jeg maa indtrængende anmode de andre Medlemmer af Landstinget om at stemme for Lovforslaget. Jeg beklager, som sagt, at det ikke er lykkedes at opnaa Enighed.

Socialministeren (*Ludvig Christensen*):

Jeg kan paa alle Omraader give det ærede 13de tingvalgte Medlem (A. Johansen) min Tilslutning til de Udtalelser, han fremsatte. Jeg beklager i høj Grad, at det ikke er lykkedes at opnaa Enighed om at gennemføre Lovforslaget. Henvisningen til, at man ønsker en samlet Forhandling om alle de Lovforslag vedrørende Arbejdsløshedsproblemet, der er blevet og maatte blive fremsat fra Ministeriets Side, synes jeg ikke vejer ret meget til, naar man samtidig erklærer, at det dog ikke vil faa Indflydelse paa Flertallets Stilling til dette Lovforslag. I alt Fald kan det slet ikke hjælpe de arbejdsløse noget eller de mange Mennesker, som hver Dag sender Breve ind til mig for at spørge, om det ikke snart bliver til noget med Gennemførelsen af dette Lovforslag; de gaar og venter paa det, og saa længe der ikke er truffet nogen Afgørelse, haaber de paa dets Gennemførelse. Dem kan det jo ikke hjælpe, at man stiller i Udsigt, at der efter lange Forhandlinger, der kan tage maaske Resten af denne Vinter, kunde være Tale om et Forlig om forskellige Ting vedrørende Arbejdsløshedslovgivningen, naar Loven ikke er tænkt at skulle gælde længere end til Udgangen af April Maaned og derfor for hver Dag, der gaar, bliver af mindre og mindre Betydning, selv om den maatte blive gennemført. Under disse Forhold vil enhver kunne forstaa, at jeg maatte ønske en Afgørelse, for at alle de Mennesker, som venter paa et Resultat, kan faa at vide, hvorledes Flertallets Stilling til Lovforslaget er.

Jeg skal ikke komme ind paa alle de Omraader, som det ærede 13de tingvalgte Medlem har berørt, men naar den ærede Ordfører